

L'ESPURNA

Franqueig concertat

Atacar a tots els fronts:
Heus ací la consigna
del moment

Segona Epoca. Any II. Núm. 99.

Girona, dijous, 11 de març de 1937

EDICIÓ DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

MADRID! MADRID!

Madrid és l'exponent màxim de la combativitat proletària.

Cinc embestides ferotges del feixisme internacional, cinc epopeies escrites amb la sang dels 100.000 joves combatents que defensen Madrid.

No hi fa res que la conxorxa mercenària sigui de marca teutona. La flamarada idealista de la classe treballadora fa de cada milicià, un heroi, i de cada heroi, un ferm puntal de la Revolució Socialista.

Contrasta la generosa oferta de la vida, per la joventut treballadora espanyola, amb la misèria mental dels falsejadors d'aquest sacrifici.

Les valentes milícies que defensen Madrid encarnen l'esperit autèntic d'aquell 19 de juliol victoriós.

Conserven l'embranchada dels primers dies.

Són els gimnastes proletaris que assaltaren les Casernes, cremaren les esglésies; sanejaren les mansions senyorials.

Assaltaren les casernes... i, avui, algú preté ressuscitar aquell mateix esperit casernari, «neutral», «apolític», que hom creia haver enterrat.

Cremaren les esglésies... i, avui, algú intenta el restabliment d'aquella llibertat de cultes, tan glorificada per la Constitució democràtica, que no impedí, però, convertir els temples, en arsenals; i els capellans, en feixistes.

Sanejaren les mansions senyorials, i, avui, hom preté reposar als llocs de privilegi els que foren llançats de l'escambell econòmic.

Prou mercaders! Prou falsejadors dels nostres objectius!

La classe treballadora enfilà, espontàniament, el camí de la victòria, que és la Revolució Socialista.

La millor ofrena que podem dedicar a Madrid és la fidelitat estricta a l'esperit de les èpiques jornades barcelonines i de la Caserna de la Muntanya.

Al front, lluita contra el feixisme.

A la rera, guerra contra el reformisme.

Parte Oficial de guerra facilitat per la Comissaria de defensa de la nostra ciutat, a les dues de la tarda.

Sense novetat en el dia d'avui.

Girona, 11 de Març del 1937.

Flechazos

Política de encargo

Si las consecuencias de la política seguida actualmente en España por ciertos elementos, llamados obreros, las fuesen a sufrir únicamente los capitostes y propagandistas de la claudicación más formidable que conoce la historia del movimiento revolucionario, sería un espectáculo de los más curiosos, el verles marchar hacia el suicidio, y tan interesante, como para ir a buscar las entradas, aunque fuese en la reventa.

Pero como, desgraciadamente, no es así, sino que la derrota de la clase trabajadora iría aparejada al triunfo de semejante política, que es ni más ni menos, la del avestruz, hemos de insistir un día y otro, no solo en exponer nuestros puntos de vista, sino en que nos expliquen, aunque sea con anécdotas o cuentos de miedo, en virtud de qué teorías, de qué ejemplos históricos, de qué experiencias, o de qué consideraciones, nos calientan la cabeza a todas horas con su República democrática.

El caso es por demás curioso. Blasonan de ser los discípulos predilectos de Marx y Lenin (ganando de ponerse motes), demuestran, mediante escritura notarial y los siete sellos y pólizas exigidos por el arancel, que son los legítimos representantes de la revolución rusa en España, y, persiguen, por tanto, a todo el que no presenta la marca de garantía. ¡¡¡Ah!!! exclaman los mencheviques españoles: ¡¡Rusia!!! ¡¡La URSS!!! ¡¡El acorazado Potemkin, los marinos de Cronstadt, la línea general, Petrogrado!!! Para ellos, la revolución es cosa de película, y no hay compromiso en defenderla... en RUSIA. Porque en el tiempo, fué hace veinte años, y en el espacio, allá por los 4.000 kilómetros de distancia. Pero aquí, y en 1937, no estamos para bromas: República democrática, y de la revolución rusa, con la gorra del miliciano tenemos bastante.

No saben los pobrecitos, que por mucho que adulen a la burguesía internacional, por mucho que le llamen las botas al impe-

rialismo, por mucho que juren y perjuren por todos los dioses del cielo, que aquí no pensamos en revolución social, ni cosa que se le parezca, jamás aquella se les rendirá, ni se dejará seducir por palabritas dulces.

Pedirà cada vez más concesiones, y no se conformará con intentos ni promesas, aunque ahora finja transigir, porque sabe de sobra que aun no está el horno para bollos. Mas en cuanto las condiciones lo permitan, y lo permitirán de continuar así, exigirán que la política burguesa hecha a través de elementos obreros, la lleven a cabo los propios partidos burgueses.

Exigirá, sí, la misma política, pero con sus propios hombres, sin intermediarios, que aunque también le sirven, todavía hacen el coco y asustan a los niños.

Si los mencheviques españoles quieren realizar el sueño dorado de que la prensa extranjera les colme de alabanzas por su visión patriótica, por su sentido de la realidad, y demás zarandajas, si quieren que España dé un nuevo ejemplo al mundo (como lo dió el 14 de abril de todo lo que no debe hacerse), si aspiran a que la S. de N., ante quien se presentan con el lirio en la mano, les fabrique durante unas horas en el mundo, una popularidad solo comparable a la de algunas estrellas del cine, no tienen que molestarse mucho. Hay hacendistas deseosos de sacrificarse. Encarguen, por ejemplo, a Cambó de formar Gobierno: Miguel Maura le ayudaría en Gobernación. Para Ministro de la Guerra no sería difícil encontrar una primera figura....

Después de todo no harían más que anticipar las etapas. La clase obrera les daría, primero, el calificativo que merecen. Y cuando se les dispusiera la borrachera, en los campos de concentración, o en la paz de los sepulcros nos encontraríamos, todos, dando vivas a la República democrática.

Una vez más se demostraría, que el traidor no es menester, siendo la traición pasada.

ASTUE.

«CNT», de Madrid

A lo que llegan los de la "política de dirección"

Hay un periódico, no es necesario decir cuál es, que no publica ningún día el parte de guerra de Aragón.

¿Qué tendrá el parte de Isgleas, nos hemos preguntado alguna vez, para que los sembradores de consignas y aspirantes a directores de la guerra, lo pasen tan por alto, como si aquel sector no tuviese importancia?

Por fin hoy, un amigo nos ha sacado de dudas. Es, nos ha dicho, que en el parte diario de Isgleas se nombra a las tres Divisiones «Ascaso», «Carlos Marx», y «P. O. U. M.» Y, claro, comprenderás que...

!Cata... poum!

Companyes!

No deixeu de comprar l'interessant fulletó «LA MUJER ANTE LA REVOLUCIÓN», editat pel Secretariat Femení del P.O.U.M.

Dones revolucionàries, llegiu-lo.

Els autèntics enemics de la unitat sindical

«TREBALL», - (del comunisme oficial)

«Ningú més que el P.O.U.M. es llança a una campanya engrinyadora per tal d'impedir unes relacions sindicals favorables a la victòria. És el trotskisme el més tossut enemic de la unitat sindical.»

«C. N. T.»

«Este ataque intempestivo de los «niños bien» de la «política de dirección» (es refereix al comunisme oficial) tienen un origen inocultable: las posibilidades de unión entre la CNT. y la UGT. les sacan de quicio. La maniobra de estos petulantes no puede ser más canallesca.»

La maniobra és sempre passatgera. La veritat sura per damunt de totes les maniobres. Heus, ací, un exemple. Durant tres, quatre mesos, el comunisme oficial aconseguí penjar-nos el cartellet de «sabotejadors de la unitat sindical». Avui, sortosament, la veritat ha fet claror. «CNT» de Madrid, assenyala on són els autèntics enemics de la unitat sindical: aquests «niños bien» de la «política de dirección». El comunisme oficial, parlant clar.

TRIBUNAL PÒPULAR?

Amb el vot en contra del vocal del P.O.U.M. el Tribunal anomenat «Popular» ha ordenat l'empresonament dels components de l'antic Comitè Antifeixista del poble de Llierca.

Demà publicarem una àmplia informació d'aquest succeís sense precedents des del 19 de juliol ençà.

LOS DEL FANGO

Los "niños bien" de la "política de dirección" se atreven a decir que nosotros, los que, frente a la consigna de "lo primero es ganar la guerra", afirmamos que hay que hacer la guerra y la Revolución al mismo tiempo, ellos, que son quienes han obligado a los trabajadores a hacer esta última afirmación, dicen ahora que somos unos idiotas, porque no advertimos que la

guerra y la revolución se están haciendo simultáneamente. Lo que no dicen es que esto ocurre a pesar de ellos y con la mayor satisfacción por nuestra parte.

Este ataque intempestivo, estas petulancias que se nos echan al rostro, tienen un origen inocultable, que es el siguiente: las posibilidades de unión entre la C. N. T. y la U. G. T. sacan de quicio a todos los profesionales de la política, aunque no haga más que tres años que llevan pantalón largo. El secretario de nuestro Comité Nacional ha dicho varias veces: "C. N. T.-U. G. T., clave de la victoria". Y al decir esto no anunciaba ningún propósito exclusivista por parte del proletariado, ya que, como es sabido, la C. N. T. no patrocina ningún deseo dictatorial. Pero los políticos boicoteadores de la Alianza Obrera Revolucionaria, apenas han leído estos días los artículos de "Claridad", de "Castilla libre", y de C. N. T. acerca de la unión de las dos Organizaciones proletarias, ya tienen la villanía de intentar hacer creer que quienes propugnamos esa unión ocultamos el intento de aniquilar a los Partidos políticos antifascistas. La maniobra no puede ser más canallesca. Nosotros hemos dicho varias veces, con la mayor lealtad, que la Alianza Obrera Revolucionaria será el instrumento más eficaz del Gobierno, en el que están representados todos los sectores antifascistas. Al decir esto y al pretender que ningún farsante utilice las graves circunstancias de la guerra para desviar la revolución española, y hasta para frustrarla, podremos estar en las nubes; pero, desde luego, nos satisface mucho que nos lo digan quienes están en el fango y tienen esa conducta repugnante y maniobrera de que hablaba el camarada Largo Caballero en su reciente manifiesto al país.

(De "C. N. T.")

Vida del Partit

Departament de Guerra

Es prega a tots els nostres militants i simpatitzants que es trobin compresos en les llesves 1932-33-34-35 i 36, que passin pel Departament de Guerra, (Caserna Lenin), per tal de comunicar-los un assumpte que els interessa.

Girona-5 març 1937.

El delegat responsable,
LLUIS COROMINES

A TOTS ELS CAMARADES DEL PARTIT I SIMPATITZANTS

Per a completar els quadres de la «Divisió Lenin» en els fronts de combat i contribuir a la ràpida mobilització del proletariat, es precisa la incorporació de camarades.

El P. O. U. M. us invita a allistar-vos en aquesta nova formació de l'Exèrcit Obrer Revolucionari, per a combatre el feixisme i pel triomf final del Socialisme.

Camarades an tifeixistes!
Joves revolucionaris! Ingresseu a la «Divisió Lenin».

El Comitè Local del POUM.

DEPARTAMENT DE GUERRA
P. O. U. M.

Es notifica als familiars dels militars de les columnes del P.O.U.M. que poden passar per les oficines d'aquest Departament instal·lades a la Caserna Lenin d'aquesta ciutat, de 11 a 1 del matí i de 5 a 7 de la tarda ahont mitjançant la presentació de l'autorització de cobro se'ls hi farà efectiva la segona quinzena de gener.

Es posa en coneixement també als familiars dels soldats de l'Exèrcit Popular "Divisió Lenin" destacats a Fornillos i Bellestar que presentant l'autorització de cobro degudament signada i segellada, se'ls hi abonarà la darrera desena de gener.

INSTRUCCIÓ MILITAR

Companys del P.O.U.M.
i J.C.I.

Assistiu cada dia a les lliçons d'INSTRUCCIÓ que es donen de 7 a 8 del vespre a la Caserna «Lenin» per tal de formar-vos un bon coneixement MILITAR, necessari en aquestes hores de lluita.

A més a més s'ensenyarà el maneig de les armes.

Tots els companys de 18 a 40 anys, cada dia a la Caserna «Lenin»!!

NOTICIARI

Comarcals

DESVALLS

La tasca de la nostra joventut

Satisfactori és poder comentar la feina dels joves del P.O.U.M. del nostre poble. Plens d'entusiasme es dedicaren a la construcció de la biblioteca del Partit, comptant aquesta, amb una sèrie de llibres socials i marxistes, i és així, com podem veure que va perdent-se aquella joventut que sols els interessava el que es referia a diversió i a les cartes, i és, també així, que veiem els vespres i les tardes dels diumenges la concurrència a la biblioteca del nostre Partit.

Endavant, joves camperols, és aquesta una de les tasques que us correspon a vosaltres portar-la a cap, és aquest un treball digne de mencionar i que tenen d'imitar els joves del poble que encara els és indiferent l'ordre de la cultura. Amb ella és com s'han de construir els homes de demà i amb ella és com la nostra joventut d'avui agafarà el màxim d'esperit per a vèncer al carcond feixisme, i construir la nova societat que ens portarà a tots la dignificació de les nostres reivindicacions.

Visca la joventut revolucionària!!

Corresponsal

S'ha constituït l'Ajuntament de La Bisbal, en el qual hi formen part la C.N.T., E.R.C., P.S.U.C. i P.O.U.M., havent estat elegit president un company de la E.R.C.

Locals

El dissabte, dia 13 es celebrarà un acte de germanor antifeixista en homenatge a l'heroic poble de Madrid, organitzat pels Tallers de

Per damunt de tot...
la Revolució en marxa

(Ve de la pàgina 4)

nista— i que pretèn escanyar la nostra Revolució Obrera en els motlles de la República burgesa, primera responsable de les coses que hem hagut d'aguantar i que encara aguantem.

El caràcter internacional de la nostra Revolució és indiscutible, vident. El caràcter obrer de la nostra Revolució, per damunt de tot, ha de salvar la seva independència, la seva personalitat, la seva originalitat. La seva autodeterminació. Ha d'arribar fins allà on vulgui. La solidaritat formal i efectiva del proletariat internacional li és absolutament necessària. Aquest escalf efectiu del moviment obrer internacional —que tenim dret a exigir i que hom té el dret de donar— és per a la nostra Revolució qüestió de vida o mort. Tota manifestació, tota exteriorització d'aquesta solidaritat ha d'ésser saludada per nosaltres amb els braços oberts. De la mateixa manera que ha d'ésser condemnada i anatemitzada, des de les nostres trinxeres comunistes, bolxevics, tota maniobra, declarada o sobreptícia per a intervenir, per a frenar, per a desvirtuar la nostra Revolució socialista. Vingui d'allà on vingui i porti l'etiqueta que porti.

I el puny de ferro del nostre proletariat sabrà fer recordar i prevaler aquesta veritat enfront dels qui la vulguin oblidar o la vulguin desconèixer.

FONT I FERRAN

Confeccions de Robes pels Fronts de Guerra i Refugiats que té establerts el Centre d'Unió Republicana en aquesta ciutat a dos quarts de deu de la nit als salons d'espectacles del Centre d'Unió Republicana, en el qual hi prendran part els camarades Joaquim Morillo, Josep Juvé, Lluís Bota i Villà, Dolores Bargalló, Pere Cerezo i Miquel Santaló. Presidirà: Carme Grau.

Tots els donatius que s'obtinguin seran destinats a engròixir la llista Pro-Diada de Madrid.

CONSELL MUNICIPAL DE
GIRONA

Conselleria de la Vivenda

Aquesta Conselleria de la Vivenda ha fixat els següents dies per a efectuar el pagament dels lloguers de locals, estatsges, etc., corresponents al mes de gener d'enguany:

Dies 11, 12 i 13; carrers que comencin per P, R, S, T, U i V.

Les hores de pagament seran: el matí de 10 a 1 i a la tarda de 4 a 6, exceptuant els dissabtes que seran únicament de 10 a 1.

També es fa públic que el Consell Municipal està autoritzat per Decret del Govern de la Generalitat de Catalunya de data 1 de febrer d'enguany

Es recomana a tots els ciutadans que efectuïn els pagaments els dies assenyalats, doncs no s'admetran el pagament de lloguers de carrers que comencin per una lletra que no sigui la fixada per aquell dia.

Girona, 2 de març del 1937.

El Conseller de la Vivenda

Ahir fou assistit al Dispensari Municipal el nen Eladi Cortés, d'una ferida produïda per un gos.

El Socors Roig Internacional, secció de Múrcia, demana el parador del nen Antoni Vela Martínez, que ha desaparegut de Neija a Almuñécar. El reclama son pare Francesc que viu a Múrcia, Plaça Romea, 5.

CONSELL MUNICIPAL DE
GIRONA

Conselleria de Cultura

Estudis de Comerç

La Conselleria Municipal de Cultura recorda que el dia 12 del mes que som acabarà el termini d'inscripció de matrícula provisional per seguir els estudis de Comerç que l'Ajuntament va a instaurar.

Aquesta matrícula es formalitza a la Secretaria de la Conselleria de Cultura (antiga Casa Carles), els dies feiners de 12 a 1 del matí i de 6 a 7 de la tarda.

Per tot el dia 15 del corrent s'anunciaran el lloc, dia i hora en què s'efectuaran les proves de suficiència de coneixements que han de precedir la matrícula definitiva.

El Conseller-Regidor de Cultura

Espectacles

Programa per avui tarda i nit.

Sala Bakunin: "Warner Bros" presenta a George Brent, Bette Davis i Ann Dvorak en "Una mujer de su casa". "British Picture" presenta a George Arliss en "El vagabundo millonario".

Completarà el programa "Aguiluchos de la F. A. I."

A los compañeros del
Comité ejecutivo pro-
semana de Madrid

Camaradas:

El Comité Central del Socorro Rojo del P. O. U. M. dedica todos sus esfuerzos y energías para que los camaradas de Madrid que heroicamente luchan contra las hordas fascistas no carezcan ni un solo momento del apoyo material y moral de los obreros de Cataluña.

Después de haber escrito dos cartas de adhesión y colaboración en los trabajos de recaudación, organización, etc., y no habiendo recibido contestación alguna referente a dicho ofrecimiento, el Comité Central del Socorro Rojo del P. O. U. M. se ha visto obligado a recaudar particularmente por los camaradas de Madrid.

Hasta la fecha se han recaudado mil pesetas en metálico y tres toneladas de víveres, lo cual lo ponemos desde este momento a disposición de ese Comité PRO-SEMANA DE MADRID, quien podrá venir a estas oficinas, Pelayo, 62, 1.ª, a recogerlo cuando lo crea oportuno. Creemos que dentro de pocos días dispondremos de cuatro o cinco toneladas más de víveres, procedentes de diferentes comarcas de Cataluña, género que todavía no se ha recibido pero que se está preparando para ser enviado a esta localidad, el cual ponemos también a disposición de ese Comité para ser mandado al frente de Madrid.

El Comité Central del Socorro Rojo del P. O. U. M. ratifica su adhesión al Comité PRO-SEMANA DE MADRID, ya que los trabajos que ha realizado a beneficio de los combatientes del Centro le dan derecho al citado puesto.

Esperamos que ese Comité PRO-SEMANA DE MADRID, inspirado en el sentido de realizar un verdadero trabajo de conjunto a beneficio de la Revolución Socialista concederá con satisfacción la colaboración de este Comité Central del Socorro Rojo del P. O. U. M.

Con saludos Comunistas.

El Comité Central del Socorro
Rojo del P. O. U. M.

BIBLIOGRAFIA
i Servei de Llibreria

Libres i fulls que recomanem als nostres lectors i que poden servir immediatament:

Manifiesto Comunista — per Marx i Engels. — Preu ptes. 0'30.

La guerra civil en Francia — per Karl Marx. — Preu ptes. 1'50.

S. Fenerbach i el fue de la filosofia clàssica alemanya per Frederic Engels. — Preu ptes. 1.

Actualidad — per Rosa Luxemburg. Preu ptes. 0'50.

A diestra y siniestra — per Joseph Roth. — Preu ptes. 5.

Resoluciones aprobadas en e Pleno Ampliado del Comité Central pel P. O. U. M. — Preu 0'30.

¡Protegeos! Editorial Marxista — (consejos, normas i precauciones a adoptar contra los bombardeos aéreos). — Preu ptes. 0'60.

Sobre el Don apacible — per Miquel Cholokhov. — Preu ptes. 6.

Les forces lleials del sector de Guadalajara, segueixen la captura d'elements italians

BARCELONA

Comunicat oficial de l'Aragó

Barcelona (2 tarda). — El comunicat oficial de la Conselleria de Defensa corresponent al front d'Aragó és el següent:

Subsector Pirenaic. — S'ha sostingut un intens duel d'artilleria amb l'enemic.

Subsector Columna P. O. U. M. — Durant les darreres hores de la tarda d'ahir i aquest matí l'artilleria revolucionària ha demostrat una gran activitat.

Divisió Carles Marx. — Davant l'intens pressió de les nostres forces l'enemic ha posat en pràctica un pla de destrucció inutilitzant la carretera de Lecinyena.

Divisió Jubert. — S'han passat a les nostres files 2 soldats amb armament.

Tribunal Popular

Barcelona (2 tarda). — Aquest matí s'ha vist al Tribunal Popular, el judici de Carme Astray i Joaquina Bujarelo, religioses que s'havien refugiat a casa d'un amic. Un testimoni ha declarat que la primera havia exercit darrerament el càrrec de cuinera a una Caserna de milícies.

El Tribunal ha dictat sentència, obligant a la Carme Astray a exercir de cuinera i a la Bujarelo de criada a un assil.

Reunió de Consell

Barcelona (2 tarda). — El secretari de Terradellas, ciutadà Ubach, en rebre als periodistes els ha manifestat que aquesta tarda hi haurà reunió de Consell de Generalitat essent presidida per Companys.

MADRID

L'enemic retrocedeix quatre kilòmetres al sector de Pozoblanco

Jaen, 11. — Les forces lleials del subsector de Pozoblanco, després de contenir la pressió enemiga han iniciat un èficac contraatac i han obligat als facciosos a retirar-se i modificar les seves línies en un radi de quatre quilòmetres.

L'alta moral de les tropes lleials s'ha vist reforçada amb aquest èxit i estan disposades a impedir tot intent d'avanç dels facciosos per aquesta línia.

Esquadró de cavalleria rebel destruït al sector de Pozoblanco

Andújar, 11. — Segueix la lluita acarnissada al subsector de Pozoblanco.

Tres esquadrans de cavalleria rebel avançaren sobre Hinojosa sense advertir la presència del batalló de Cuenca. Els servidors de les metralladores d'aquest regiment els deixaren apropar-se i quan estigueren a dos-cents metres escassos obriren foc damunt d'ells i anorreaten quasi totalment un esquadró. Els genets, desconcertats, emprengueren la fugida ràpida, però foren perseguits pel foc de les nostres màquines.

L'artilleria lleial també tingué una magnífica actuació, ja que impedí l'avanç de quatre carros blindats, els quals hagueren de retrocedir.

Una petita filtració de la cavalleria facciosa, féu que arribessin el cos a cos amb els soldats del batalló "Los Pedroches". Aquests resistiren l'escomesa valentament i feren a l'adversari infinitat de baixes. També capturaren viu el capità que comandava els equidrons. Prova del valor dels nostres sol-

dat, és que hi hagué set baixes produïdes per sabre.

Deu avions enemics volaren damunt les nostres línies, i les bombardejaren.

Aquesta tarda, també llançaren dotze granades a l'estació del ferrocarril d'Andújar. Resultaren dos ferits i sense desperfectes els materials.

Els facciosos han sofert mes de 300 baixes

Andújar, 11. — A la zona de Pozoblanco s'ha combatut acarnissadament durant tot el matí d'avui.

La cavalleria rebel avançà sobre les nostres trinxeres de primera línia i s'entaulà una terrible lluita en la qual s'aconseguí fer presoner l'oficial que comandava l'esquadró.

A la caserna general es confirmà el gran càstic que sofrí l'enemic, i es pot assegurar que el nombre de baixes s'apropen a tres-cents.

Dos soldats del regiment de Vergara que es troben de guarnició al poble de Montoro, fugiren anit d'aquella posició, amb armament complet. Han cobrat el premi establert pel Govern.

OVIEDO

Columnes rebels destruïdes

Gijón, 11. — El dimecres (ahir) continuava el mal temps als sectors d'Oviedo. Els facciosos intenten inútils contraatacs i realitzen tanteigs per a obrir-se pas vers Oviedo. Després dels intents realitzats en els darrers dies, l'enemic tractà avui de recuperar part del terreny perdut en les jornades anteriors. L'artilleria rebel obrí foc a dos quarts de set del matí sobre

les nostres posicions de Buenavista, Dipòsit de Màquines, Vilka Euzkadi i cases properes a les Adoratrius. Els canons rebels feren sobre les nostres posicions més de 3.000 disparats, sense que amb això aconseguissin intimidar les nostres forces. Quan l'enemic cregué convenient preparada l'operació i suposà que les nostres trinxeres haurien estat desallotjades, entrà en joc la seva infanteria, la qual es distribuí en tres petites columnes. Els nostres soldats advertiren prop de l'edifici de les Adoratrius la presència d'uns cinquanta soldats, sota el comandament d'un

sergent. Els facciosos obriren foc contra els nostres i els soldats republicans contestaren amb descàrregues tancades. El resultat d'aquesta petita acció fou que sols poguessin escapar deu o dotze dels que formaven el grup, que a corre cuita es refugiaren en les últimes cases del carrer de González Besada.

També fou rebutjada amb gran energia una altra petita columna que intentava avançar sobre la línia ferrada. Les nostres tropes recolliren nombrosos morts, fusells, un fusell metralladora i cinquanta-dues caixes de municions.

ESTRANGER

Un avio feixista ataca un vaixell francès

París, 11. — El ministre de Marina comunica:

"El paquebot francès "Djebelantar", de la companyia de navegació mixta, que fa el servei de Philippville a Marsella, ha estat atacat aquest matí per un avio davant Menorca. Ha caigut una bomba que no ha esclatat i que és a poder de la tripulació. El vaixell continua la seva ruta vers Marsella, on s'espera la seva arribada per a aquesta nit.

Ha estat enviat un vaixell de guerra per a fer-li escorta".

L'avió feixista llança cinc bombes sobre el vaixell francès

Marsella, 11. — El comandant del vaixell "Djebel Antar", Guillaume, ha radiotelegrafiat concretant que foren cinc i no una les bombes que foren llançades des d'un avio sobre l'esmentat vaixell, quan es trobava prop de les illes Balears.

Una va caure a bord, una altra va travessar el pont i arribà fins a la sala de màquines, però sortosament no arribà a esclatar. Les altres caigueren al mar. S'espera per a aquesta nit l'arribada de l'esmentat vaixell.

1.500 delinqüents comuns....

Els ha tramès Mussolini per ajudar Franco

El feixisme italià ha reclutat nombrosos "voluntaris" per a la legió estrangera de Franco, entre les penitenciaris de Gaeta i Portolongone.

Aquests presoners —en total uns 1.500— condemnats per delictes comuns han estat embarcats al port de La Spezia.

On han anat els pirates?

Gibraltar (4 tarda). — Ens comuniquen que els creuers facciosos "Almirante Cervera" i "Balears" han sortit al clarejar del port d'Algecires amb rumb desconegut.

A aquest mateix port s'hi troben diverses unitats de l'esquadra alemanya.

Les vagues d'automobilistes

Detroit (4 tarda). — Segueixen en igual estat les vagues a Nord-amèrica. L'atur dels treballadors de la "Chrysler" afecta a 55.000 persones. La companyia es nega a

reconèixer el Sindicat de l'Automòbil i ha presentat als tribunals de Detroit un projecte d'evacuació de les fàbriques per tal que els vaguesistes les deixin.

S'ha declarat una altra vaga a St. Lluís entre els treballadors de la fàbrica Chevrolet i les carrosseries "Fisher".

L'avió que atacà al "Djebel Antar".

Marsella (4 tarda). — El capità del paquebot francès "Ajelbel Antar" en arribar a aquest port ha manifestat que l'avió que l'atacà quan navegava front a Mallorca fou un monoplà trimotor amb carlinga i ales pintades de gris. A més a la part del timó hi portava la creu de St. Andrés.

No es deixa votar a les dones

Hito (4 tarda). — La nova constitució suprimeix el vot femení.

Incidents a Oran

Oran (4 tarda). — S'han sostingut incidents sangnants a Hessian Vert a cent quilòmetres d'Oran.

Han resultat moltes persones ferides.

Darrera hora

Cent-tretze baixes a l'enemic a Pozoblanco

Andújar (4'15 tarda). — A Pozoblanco fins a darreres hores d'aquesta matinada hi ha hagut tranquil·litat.

A mig matí però l'aviació enemiga ha començat a hostilitzar les línies lleials, recorrent llavors les forces revolucionàries a un atac que ha donat com a resultat fer a l'enemic 113 baixes vistes.

Seixanta baixes a l'enemic

Astúries (4'15 tarda). S'ha pressionat durament l'enemic, causant-li seixanta morts que han hagut d'abandonar. S'ha lograt apoderar-se d'algunes cases al costat de la Caserna Rubin.

Al sector de l'Escamplero l'enemic ha intentat un dur atac essent rebutjat per les nostres forces. L'aviació enemiga ha demostrat una certa activitat en aquest sector i al Grado.

Els premis de la Rifa d'avui

València (4 tarda). — En el sorteig d'avui han sortit premiats els següents números:

1. premi 12.811 — Madrid.
2. premi 24.682 — Barcelona.
3. premi 3.258 — Madrid.
4. premi 10.112 — Madrid.

Els altres premis són: 25.627, Figueres; 8.118, València; 24.573, Vic; i Barcelona els núms. 20.646, i 27.123.

Segueix la captura d'italians

Madrid (4'15 tarda). — Les forces revolucionàries han efectuat un atac i han copat 5 italians, fent-los presoners.

Un d'aquests presoners (Capelli) ha fet diverses manifestacions que hem copsat al nostre bloc i ara comuniquem.

Ha dit que a Guadalajara hi opera una divisió italiana composta de 7.000 homes, comandats pel criminal Copti.

A Sigüenza s'hi troba la 3.ª Divisió anomenada *Plumas Negras*. A aquest front també hi han alguns centenars d'alemanys.

Totes les divisions tenen comandament italià. Cada una d'elles, també, disposen de 20 carros d'assalt moderns, tot el material és de matrícula italiana.

L'italià que ha fet aquestes declaracions desembarcà a Cádiz fa unes dues setmanes junt amb 4.000 homes llatins, que havien fet el viatge a bord del "Lombardia" i ha dit que l'escortà pel Mediterrà, el vaixell de guerra nacionalista "Armando Diaz".

Quaranta soldats i un comandant italians detinguts

Madrid (urgent). — Ens comuniquen a darrera hora que les forces revolucionàries han lograt apressar aquest matí un destacament rebel compost per 1 comandant, 3 oficials i 37 soldats tots ells de nacionalitat italiana.

La seva detenció ha tingut lloc a les avançades de Guadalajara.

Miaja optimista

Madrid (4'15 tarda). En rebre als informadors el general Miaja els ha manifestat que les operacions segueixen per bon camí. La nostra aviació ha bombardejat per dues vegades unes concentracions enemigues al sector de Guadalajara.

Una acció brillant de les forces revolucionàries

Madrid (urgent). — Aquest matí les forces del poble que operen al sector de la Ciutat Universitària han fet volar una escola de les mateixes construccions d'aquest sector, en la que s'hi trobaven parapetats bon nombre de tropes mercenàries.

Els facciosos que han restat en vida han fugit esparverats. Les nostres forces han entrat pel mig de les runes i els morts, recollint 140 cadàvers rebels. A més s'ha vist que els facciosos tenien a l'edifici esclatat unes 20 màquines de guerra.

El nou Exèrcit

Un Exèrcit sense contingut revolucionari, no pot ésser la garantia del futur

La campanya a favor d'un exèrcit popular ha arribat al seu apogeu. Ara es fa més necessari que mai parlar amb claredat sobre aquesta qüestió importantíssima per a la marxa de la guerra civil i de la Revolució.

L'exèrcit popular que els sectors reformista i petit-burgès volen posar en peu, es caracteritza per ésser una formació sense contingut revolucionari, sense un criteri clàssic de la lluita que sostenim. Això vol dir que l'exèrcit que es denomina "popular" estarà integrat per totes les classes socials, sense una selecció prèvia. Serà un exèrcit regular, sí, però amb les característiques d'una força de caire exclusivament militar. Els comandaments no seran tampoc sotmesos a una depuració severa i el que és més important, no s'establirà un control polític directe de les organitzacions obreres, sinó que s'hi destinaran uns Comissaris polítics delegats pels Governos, del qual es deriva que si continua la dèria de presentar la nostra lluita com una defensa de la República democràtica, es manifestarà una tendència cada vegada més accentuada a desplaçar els militants obrers d'aquests càrrecs cabdals per assegurar la lleialtat dels comandaments.

Sobre aquesta qüestió de l'exèrcit, doncs, es va mantenint la posició confusa que predomina des d'un cert temps, en les directives dels Governos actuals. Quan es comença a torpedejar la Revolució, hom no repara en mitjans per ofegar la veu autèntica del proletariat revolucionari dels organismes de més tendència. En els problemes de l'Ordre Públic, de la socialització, de l'Exèrcit, el bloc popu-

lista va marcant-hi el seu criteri anti-revolucionari que desfigura el ressò social que la nostra Revolució ha tingut des del primer moment.

Per altra banda, al voltant del problema de l'Exèrcit es fa una propaganda molt suspecte, que té per finalitat presentar als defensors d'un Exèrcit Revolucionari— el P. O. U. M., a primer terme—, com a partidaris de la indisciplina i del caos. I no obstant, res està més lluny de la veritat. Un Exèrcit Revolucionari, tal com ens l'ofereix, per exemple, la U. R. S. S. amb el seu Exèrcit Roig, és l'exponent màxim de la disciplina, precisament perquè els seus components són tots de base netament obrera, amb una consciència de classe aprofundida i amb un pensament polític que es basa en la confiança cega en el règim socialista, més just i humanitari que tots els règims de dominació de classe que han existit fins els nostres dies. L'Exèrcit Revolucionari que necessita la nostra situació actual, és un Exèrcit que aplica la disciplina conscient que fa de tots els seus efectius no uns autòmats sense criteri, sinó uns éssers pen-

sants que intervenen activament en les activitats polítiques del nou règim social i que, en justa conseqüència, es troben completament identificats amb el seu objectiu finalista.

En canvi, l'Exèrcit popular, és de composició heterogènia i no permet als seus components cap activitat al marge de les qüestions purament militars, priva als combatents de l'exercici dels seus drets civils i polítics, mentre romanen a les files.

Des del moment que hom és acceptat en aquesta mena d'exèrcit, cal deixar totes les opinions i hom es converteix en un simple número per empuñar una arma. No és aquest l'exèrcit que correspon a la nostra Revolució social. No ens cansarem de repetir-ho, perquè la responsabilitat que comportaria el silenci en aquesta ocasió, seria un afront als que des del 19 de juliol han caigut lluitant per un règim socialista, que porta inherent a la creació d'un potent Exèrcit Roig Revolucionari.

Els que són partidaris de la República democràtica poden continuar defensant l'Exèrcit Popular. Però els que sincerament

Para nosotros, nuestro Ejército ha de ser revolucionario, esto es, un Ejército que defienda las conquistas revolucionarias de la clase obrera combatiendo bajo el pabellón de la revolución proletaria.

(Solidaridad Obrera)

Per damunt de tot... la Revolució en marxa

Crec que una de les coses més tristes que ens poden arribar a passar, és que el règim polític i l'estructura social que caldrà establir al nostre país, com a sortida de la Revolució, no correspongui pas a la voluntat i a la lliure determinació de les nostres masses treballadores. Una de les coses més tristes i revoltants que ens poden arribar a passar és que la sortida d'aquesta situació que vivim ens vingui determinada i imposada per a conveniències i interessos que no siguin els propis de la nostra Revolució i de les masses que l'han duta a terme.

Contra aquesta possibilitat, contra aquesta maniobra, contra aquest crim ens dreçarem sempre nosaltres amb tota energia i amb totes les conseqüències. Només el nostre proletariat, només les masses obreres, camperols i combatents són les que, arribat el dia, hauran de pronunciar-se sobre els destins de la Revolució. Tot intent de mediatització, tot assaig d'ingerència, tot procediment d'intervenció caldrà denunciar-lo i combatre'l implacablement. Fent-ho així, hom actuarà una vegada més d'acord amb les directrius del marxisme revolucionari, d'acord amb el camí assenyalat oportunament per Marx i per Lenin. Els qui no ho fa-

creiem que l'etapa de la República ha terminat i que el 19 de juliol obrí les portes de la història a la classe obrera com a força dirigent, no abaixarem la nostra bandera revolucionària en defensa d'un Exèrcit Revolucionari que sigui la garantia del triomf i de l'esdevenidor del socialisme.

Tenim confiança en la classe obrera, en el seu recte sentit classista i esperem que en el moment oportú el proletariat dirà la seva paraula salvadora per evitar que es consumin els confusionismes que es cultiven actualment, amb evident superficialitat i manca de sentit històric de l'hora que vivim.

cin així, els que collaborin o possibilitin que les coses s'aturin allà on convingui a algú que no sigui les nostres masses revolucionàries, els qui actuin en aquest sentit —i n'hi ha més d'un— podran cobrir tant com vulguin llur mercaderia, i amb retrats i amb banderes. No enganyaran possiblement ningú. Entre altres raons perquè nosaltres i si no ho fem mancarem a la nostra missió, heurem de desenmascarar-los com a traïdors al proletariat, com a contrarevolucionaris. Tal com ho féu Lenin amb aquells que a Rússia volien també fer una Revolució a mida i conveniència del capitalisme aliadofil.

Tots ens hem esgargamellat davant el cinisme de la intervenció feixista en la nostra guerra civil. El feixisme internacional ha preparat, ha gestat, ha finançat la subversió del 19 de juliol. No hi ha un cas a tot el transcurs de la història d'una intervenció estrangera tan cínica, brutal i descordada.

Però al costat d'aquesta intervenció del capitalisme feixista, se n'ha dibuixat una altra, que molta genteta ha tingut i té, sembla, interès a dissimular i a passar per alt. És la intervenció del capitalisme anglès, del capitalisme francès, de les potències que algun ingenu i molts malintencionats vénen qualificant de "democràtiques". I al costat de les quals hem hagut de veure amb dolor immens com s'hi manifestava també la intervenció d'aquell Estat, del qual la Revolució proletària espanyola tenia dret a esperar tota una altra actitud i tota una altra trajectòria.

Nosaltres creiem que cal denunciar cruament davant el proletariat espanyol, davant el proletariat internacional, qualsevol intent de mediatització de la nostra Revolució. Tant la mediatització del Capitalisme feixista, que aspira a convertir el nostre país en un nou satèl·lit de la constel·lació contrarevolucionària com també la del capitalisme d'etiqueta "democràtica" —que en aquests moments ha trobat una inesperada col·laboració en la política staliniana— (Segueix a la pàgina 2)

Fulletó de L'Espurna 34 - El Taló de Ferro

«Tal senyor respectable, amb aires aristocràtics, no era més que un home de palla que tenia el nom llogat a alguna societat qual objectiu secret no era d'altre que espolar la vídua i l'orfe. Tal altre que enraonava amb paraules mesurades i seriosament de les bel·leses de l'idealisme i de la bondat de Déu, havia enredat i traït els seus associats en un negoci d'importància. Tal altre, també, que donava dotacions per a càtedres de les universitats i contribuïa a l'erecció de capelles superbes, no dubtava gens en fer-se perjurar per qüestions de dòlars davant dels tribunals. Tal magnat de les vies ferrades mancava desvergonyidament a sa paraula de ciutadà, com a home d'honor i com a cristià atorgant comissions secretes, i n'atorgava sovint!»

«El director d'un periòdic que publicava anuncis de medicines patentades va tractar-me de demagog repugnat perquè vaig dir-li que no era capaç de publicar un article

dient la veritat sobre aquelles drogues. (1). Un col·leccionista d'edicions de luxe que patrocinava la literatura, pagava del fons de reptils l'encarregat en cap d'una mecànica municipal (2). Tal senador no era sinó l'eina, l'escàiu, la marioneta d'un d'aquests patrons de mecànica política de celles groixudes i de gran mandíbula; i el mateix passava amb tal governador i amb tal jutge del Suprem. Tots tres viatjaven de franc en els ferrocarrils; i en demés tal capitalista pell-lluent era el veritable propietari de la mecànica política, de l'encarregat en cap de la mecànica política i dels ferrocarrils que lliuraven els passis.

(1). Els remeis diplomats eren estafades patentades, però el poble s'hi deixava enredar com amb les indulgències i sortilegis de l'edat mitjana.

(2). Fins al 1912, la gran massa del poble havia conservat l'illusió que era ella la que governava el país amb els seus vots. En realitat, ho era per les anomenades mecàniques polítiques (political machines). Al començament els patrons o empresaris (bosses), d'aquests mecanismes obtenien quantitats d'importància als capitalistes per a influenciar la legislatura. Però, els grans capitalistes tardaren en adonar-se que els era més ventajós d'ésser els amos d'aquests mecanismes i d'assalaridar als que n'erent patrons.

«És d'aquesta manera que en lloc d'un paradís vaig descobrir el desertarid del comercialisme. Salvat dels afers no hi vaig trobar res més que bestiesa. No vaig trobar-hi ningú de net, ni de noble i vivent, ni altra vida que la bellugadissa d'un podrimaner. Tot el que vaig trobar-hi fou un egoisme monstruós i despietat, un materialisme groller i fort, i tan pràctic com pràcticat.»

Ernest va engegar-los moltes més veritats sobre ells mateixos i sobre les desil·lusions que a ell van costar-hi; moralment i espiritualment li havien fet tan fàstic que va ésser amb gran satisfacció que va retrobar als revolucionaris els quals, si més no, eren nets nobles i vivents, coses, totes, que els capitalistes no tenien.

Tinc de dir, però, que aquesta terrible diatriba els havia deixats freds. Vaig donar una ullada a l'expressió de llurs fesomies i vaig veure que conservaven un aire superior i satisfet. Vaig recordar que l'Ernest m'havia avisat: cap acusació contra llur

moralitat podia emocionar-los. De totes maneres, l'atreuiment del seu llenguatge havia impressionat Miss Brentwood. El seu aspecte denunciava enmig inquietud.

—I ara, declarà Ernest, vaig a parlar-vos de la revolució.

Va començar amb una descripció de les forces i quan donà la xifra de les seves forces, segons els resultats oficials dels escrutinis dels diversos països, l'assemblea va començar d'agitar-se. Una expressió d'atenció subjugava llurs rostres i els llavis s'apretaven com ho vaig veure. El guant de combat estava llançat.

Va descriure l'organització internacional que unia el milió i mig de socialistes dels Estats Units amb els vint i tres milions i mig escampats arreu de la terra.

«Un exèrcit de la revolució amb vint i cinc milions d'homes, podia atraure i retenir l'atenció de les classes dominades. El crit d'aquest exèrcit és —Guerra a mort!— Ens cal tot quant poseïu. No ens contenterem amb menys. Volem en les nostres